

Školský bonbóník

školský rok: 2010/2011

školský časopis číslo **2**

ZŠ s MŠ v KOTEŠOVEJ

Obsah:

1. Ako slávime Vianoce	3
2. Beletrizovaný životopis	4
3. Pátranie po minulosti	4
4. Učíme sa nemecký jazyk	5
5. Čo nám o sebe prezradila Zuzana Smatanová	6
6. Enviromentálne okienko	7
7. Karikatúry	8
8. Učíme sa využívať epanastrofu	9
9. Píšeme bájky	9
10. Fyzikálna osemsmerovka	10
11. Etická výchova	10
12. Niečo o Európskej únii	11
13. Fotky z vianočnej besiedky	12

Vydáva:

ZŠ s MŠ Kotešová

Adresa redakcie:

Kotešová 378, 013 61

Šéfredaktor:

Andrea Rendeková, žiačka 9. ročníka

Predseda redakčnej rady:

Paula Talačová, žiačka 9. ročníka

Člen redakčnej rady:

Michal Lamlech, žiak 9. ročníka

Ročník:

XIII.

Vychádza:

pravidelne 4 – krát ročne

Číslo 2/2009-2010

vychádza 31. 1. 2011

Podiel pedagóga:

technická pomoc pri zostavovaní stránok

AKO SLÁVIME VIANOCE V NAŠEJ RODINE

V našej rodine začína vianočná atmosféra už prípravou adventného venca. Mama kúpi štyri sviečky a každú nedeľu zapálime jednu. Prvá znamená nádej, druhá lásku, tretia radosť a štvrtá mier.

Keď zapálime poslednú, znamená to, že najkrajšie sviatky v roku sú tu. Všade po dome rozvoniavajú koláče, vanilka a ihličie. Mama pripravuje slávnostnú večeru a ja s bratom pomáham otcovi zdobiť stromček. Vianoce tohto roku budú u nás aj trocha smutné, lebo nám zomrel dedko, a preto pred večerou pôjdeme na cintorín zapáliť sviečky. Po príchode mama pripraví slávnostný stôl, na ktorom nesmie chýbať chlieb, soľ, med, cesnak, ovocie a oblátky. Ja pomáham mame dávať taniere a príbor. Pod každý tanier dáme šupinku z kapra, aby sme boli bohatí. Skôr ako začneme večerať, sa všetci pomodlíme. Dáme si oblátku s medom a rozkrojíme jablčko, aby sme vedeli, či budeme zdraví. Ja sa najviac teším na kapustnicu s hříbmi. Potom nasleduje ryba a šalát. Všetci si pripijeme a zaželáme si veľa zdravia. My s bratom si pripijeme detským šampanským a nemôžeme sa dočkať, kedy príde Ježiško. Vieme, že darčeky kupujú rodičia, ale robíme sa, že to nevieme. Zazvonenie zvončeka ohlasuje, že konečne prišla tá vytúžená chvíľa. Všetci netrpezlivo začneme rozbaľovať darčeky.

Dúfam, že tento rok bude Ježiško štedrý a dostanem, čo som si priala.

Simona Remišová, 5. roč.

Vianoce v našej rodine začínajú už deň pred Štedrým dňom, keď zdobíme stromček. Ja s tatinom zabijeme kapra, mama so sestrou pripravujú zemiakový šalát a pri tom všetkom počúvame koledy.

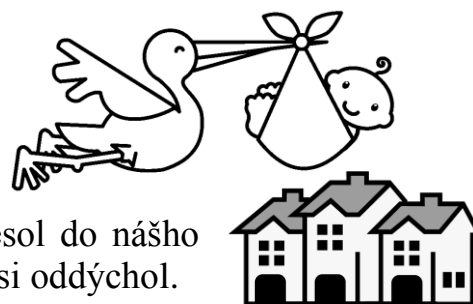
Na druhý deň ráno, keď vstaneme, dáme si na raňajky: vianočku s kakaom. Potom sa dívame spolu s rodičmi iba na rozprávky. Mama okolo tretej začne variť kapustnicu a obaľovať kapra. O piatej mama povie, aby sme sa pekne obliekli, potom sadneme za stôl a tatino rozkrojí jablčko, aby sme zistili, či budeme celý rok zdraví. Dáme si oblátku, potom nám tatino spraví na čelo krížik z medu. Pomodlíme sa a zjeme kapustnicu a kapra so zemiakovým šalátom. Po večeri rozbaľujeme darčeky.

Keď prezrieme všetky darčeky, ideme navštíviť starkú, kde sa zide celá rodina.

Róbert Vrana, 5. roč.

Beletrizovaný životopis

Keď som v prvé ráno môjho života otvoril oči, videl som, že sa vznášam a sledoval som tú nádheru podo mnou. Niesol ma totiž bocian. Správny dom som spozoroval roku 1997, a tak ma 3. marca doniesol do nášho domu. Mama bola nadšená a ustlala aj bocianovi, aby si oddýchol.

Ako plynuli roky v mojej izbe pribúdali najskôr hračky, potom aj iné veci. Svoj najväčší krok do budúcnosti som uskutočnil, keď som sa dostal do Základnej školy v Kotešovej. Musel som sa naučiť samostatnosti. Spočiatku som bol unesený toľkými novými vecami, o ktorých som predtým nemal ani tušenia. No neskôr to bolo ťažšie a musel som to zvládnuť. Teraz som ôsmak na základnej škole.

Teraz som ôsmak na základnej škole. Svoje plány do budúcnosti mám, chcel by som toho robiť veľa. Moje predstavy sa často menia, ale s jednou vecou som si istý. Chcem v živote niečo dosiahnuť. Dúfam, že sa mi podarí obohatiť svet o niečo nové.

Majo Jandačka, VIII. roč.

Prvýkrát som sa na svet pozrela 30. augusta 1997. Domov ma doniesol bocian, ktorý ma držal v zobáku. Odovzdal ma mojej mamičke a oteckovi. Položil ma do ich náručia a oni sa na mňa usmievali. Vyžarovala z nich láska a šťastie.

Roky plynuli a ja som sa učila chodiť a pokúšala som sa o prvé slová. Neplakala som často a rodičia sa zo mňa tešili. Mala som veľmi rada prechádzky v kočíku. V mojej izbe bolo veľa hračiek. Keď som nastúpila do škôlky, veľmi sa mi v nej nepáčilo a plakávala som, ale po čase som si našla kamarátov. O pár rokov neskôr som nastúpila do prvej triedy. Veľmi som sa tešila, ale uvedomila som si, že to nie je také jednoduché. Na prvom stupni bolo všetko ľahké, ale vyššie ročníky sa mi zdajú byť ťažšie.

Teraz som ôsmačka a blížim sa k rozhodnutiu, čo ďalej v živote. Ešte presne neviem, na akú strednú školu pôjdem, ale určite chcem ísť aj na vysokú. Chcem, aby moji rodičia boli na mňa hrdí. Som vďačná bocianovi, že ma doniesol do takej dobrej rodiny.

Zuzka Zajacová, VIII. roč.

Pátranie po minulosti

Z rozprávania starej mamy

Voľakedy sa chodilo do školy ďaleko a pešo. V škole kúrili v kachliach uhlím a drevom. V triede mali dlhé lavice, sedelo pri sebe aj päť žiakov. Naj predmety – slovenský jazyk, telesná a hudobná výchova. Učiteľ žiakom hral na husliach a oni museli spievať.

Na oslavy v škole chodili v pionierskych rovnošatách. Pani učiteľke hovorili súdružka. Pred začiatkom vyučovania spievali Pieseň práce. Zdravilo sa „česť práci“.

V škole bola babka dobrá žiačka. Žiaci museli poslúchať, kto neposlúchal, dostal palicou. Učitelia boli prísni.

Doma sa deti nemali kedy učiť, lebo chodili pásť kravy.

Andrej Tichý, 5. roč.

Zážitky starej mamy

Raz jedného zimného večera sa kúrilo v kozube, že to tam len tak svišťalo, babka nám doniesla sušienky a urobili sme si pohodlie a medzi tým mi porozprávala tento zážitok:

Keď sa vracala z večernej zábavy, stretla jednu výnimočnú osobu, ktorá sa po niekoľkých rokoch stala jej najlepšou kamarátkou. Boli kamarátky na život a na smrť! Spomenula mi aj, že spolu zažili aj kopec zábavy. Po čase si začali rozprávať aj tie najtajnejšie tajomstvá. Babka o nej rozprávala len v dobrom, a tak som si myslela, že je dobrý človek.

Bol to však veľký omyl!!! Začala sa kamarátiť s namyslenými dievčatami a tlačili jej do hlavy kaleráby. Povedala im všetky tajomstvá. Keď sa to dozvedela babka, bola veľmi sklamaná, lebo si myslela, že priateľstvo je ako obrúčka, verila tomu a potom bola sklamaná. Veľmi ju to zranilo. Nečakala niečo také hanebné.

Moja babka vyrástla a na ulici raz stretla ženu a predstavte si, tá žena bola to dievča, ktoré kedysi zradilo vernú priateľku. Babka sa jej ani na chvíľu nedokázala pozrieť do očí preto, lebo jej bolo ľúto, že ich detské sny sa rozplynuli a s nimi aj ich krehké priateľstvo.

A v tom si babka povzdychla a vyhnala ma do postele. A ja??? A ja som šla spať s myšlienkou, kto asi mohla byť tá falošná žena!

Vanesa Marčišová, 5. roč.

Učíme sa nemecký jazyk

Mein Haus

Ich wohne in einem Einfamilienhaus. Wir haben in der ersten Etage eine Küche, ein Wohnzimmer, Badezimmer, Kinderzimmer und Flur. In der zweiten Etage haben wir Flur, ein Schlafzimmer, Wohnzimmer und ein Kinderzimmer. Wir haben auch einen großen Garten, eine Garage und auch einen Keller.

Zuzana Zajacová, 8. Klasse

Mein Zimmer

Ich habe mein eigenes Zimmer. Es ist sehr groß und liegt im ersten Stock. Es hat vier Fenster in der Wand. Ich habe drei Bette und ein Radio auf dem Tisch. Neben der Tür ist ein Schrank. Mein Sessel ist auf dem Teppich. Meine Sportschuhe sind unter dem Bett. Das ist also mein Zimmer.

Andrej Mozolík, 8. Klasse

Meine Familie

Meine Familie besteht aus sechs Mitgliedern. Ich, meine Mutter, mein Vater, meine Schwester, mein Bruder und unser Hund. Meine Mutter heißt Lúbica. Mein Vater heißt Alojz. Er arbeitet als Baumeister. Meine Schwester heißt Veronika. Sie arbeitet nicht. Ihr Spitzname ist Ita. Mein Bruder heißt Jakub. Er arbeitet in Norwegen. Er ist verheiratet. Mein Hund heißt Lucky. Er ist fünf Jahre alt, aber er benimmt sich wie ein kleiner Welp. Er ist klein und braun. Ich habe meine Familie sehr gern.

Zuzana Zajacová, 8. Klasse

Čo nám o sebe prezradila Zuzana Smatanová

Ako ste sa dostali k hudbe?

V roku 1998 ma prijali na Pedagogickú a Sociálnu akadémiu do Turčianskych Teplíc. Učila som sa tam hrať na klavíri a na flaute, ale teraz hrám najmä na gitare. Po skončení školy som sa prihlásila do súťaže COCACOLA POPSTAR. Hudba patrí do môjho života ako jedlo, neviem byť bez nej. Je to moja záľuba a práca. Chcela som ukázať svoju tvorbu a ísť domov. To, že som

vyhrala, bolo pre mňa veľkým prekvapením. Zľakla som sa: „Čo sa so mnou vlastne stane?“ Nakoniec som sa postavila na nohy a svoj život som chytila pevne do rúk. Objavilo sa tam veľa ľudí, ktorí mi vtedy veľmi pomohli. Teším sa, že sú pri mne a doteraz sú mi oporou.

Tešíte sa na koncerty?

Na koncerty sa veľmi teším, lebo ľudia vždy spievajú so mnou.

Aké máte ešte záľuby?

Nakúpila som si akvarelové farby a maľujem portréty.

Mali ste v detstve obľúbenú knižku?

Pamätám si svoju knihu z detstva Bela a Sebastián. Mala som vtedy asi 10 rokov, a tá kniha ma rozplakala.

Váš posledný úspech?

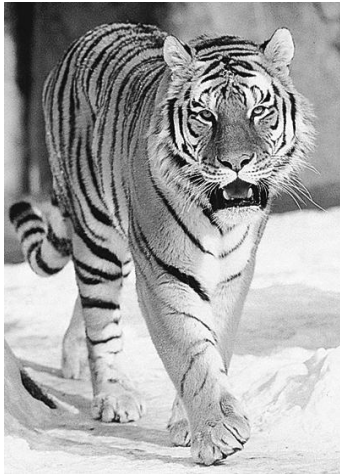
Minulý rok som bola nominovaná na cenu OTO.

Denisa Dipčárová, IV. roč.

Tiger pásavý usurijský

nazývaný aj tigrom sibírsnym,
je najväčšou žijúcou mačkovitou šelmou.

V prírode je však natoľko vzácny, že v zoológických
záhradách žije omnoho viac exemplárov než na slobode.

Telesné rozmery

Dĺžka tela: 2,7 – 3,1m
(merané od hlavy po chvost
v kohútiku 91 cm)

Výška: v kohútiku 91 cm

Hmotnosť: samice 180 – 260 kg

Spôsob života

Správanie: samotár, zväčša nočné zviera

Potrava: jelene, diviaky, byvoly, opice

Hlas: rev, mručanie

Dĺžka života: 15 rokov

Nádhera a sila tигра pásavého vzbudzuje rešpekt aj strach zároveň. Vďaka svojej schopnosti usmrtiť zviera až dvakrát také veľké aké je on sám, je jednou z najobávanejších šeliem.

Osemsmerovka

priadka

byvol

slon

gibon

pes

zajac

opica

žlna

mamut

krava

býk

P	R	I	A	D	K	A	V	O	S
E	A	P	■	Ž	A	C	I	P	O
S	R	N	Z	A	J	A	C	S	M
A	L	g	D	B	Y	V	O	L	Á
B	A	Á	I	A	A	Í	■	O	R
M	B	K	V	B	R	Ž	O	N	E
A	U	Ý	■	I	O	L	A	D	G
M	Ť	B	Ň	Ô	K	N	A	N	I
K	R	A	V	A	M	A	M	U	T

panda

žaba

kôň

bažant

tiger

sova

slávik

labuť

somár

mamba

Tajnička: _____

Vypíš chránené zvieratá:

Karikatúra autobusu

Len čo ráno otvorím oči, srdce mi zaleje nežné šťastie. Zas ma čaká moja obľúbená cesta do školy v sardinkovej konzerve zvanej autobus.

Vstávam, raňajkujem a nie veľmi s ochotou sa psychicky pripravujem na môj ťažký každodenný súboj v autobuse. Teším sa, ako mi ďalší bojovníci okopú nohy, spôsobia pomliaždeniny, takže budem vyzerat' ako nie veľmi úspešný boxer. Keď už som psychicky pripravený, klope mi na hlavu fyzická príprava. Tá je dôležitá pred ťažkým súbojom.

Keď som hotový, začnem sa kotúľať na zastávku autobusu, ktorá je vzdialená milióny kilometrov v zemi – nezemi. Keď po atletickom behu cez prekážky ako – tak stihnem dobehnúť na autobus včas, tak ma takmer trafil blesk z čistého, jasného neba. Autobus praskal vo švíkoch, akoby tam rozdávali banány zadarmo. Sem – tam z okna vytŕčala ruka. S nechotou, ako keby som vchádzal do levovej tlamy, som nastúpil do tej kraksne. Poslušne priložím dopravnú kartu na stroj a ten mi s pískaním, vrzganím vytlačí lístok a boj sa začína.

Pritlačím sa s odporom do radu, aby som uvoľnil miesto pre ďalších utrápencov nútených cestovať autobusom. Ako sa autobus rozhýbal, ľudia sa začali z každej strany na mňa tlačit'. Mal som pocit, že všetky vnútornosti sa mi stlačili do jednej a že mi oči povybiehali z jamiek. Pochlapil som sa a surovo som si vydobyl svoj kúsok miesta pod strechou autobusu a na jeho dlážke. Spoza chrbta som počul frflanie nejakého deda, ktorý nadával na dnešnú mládež. A hľa, konečne som uzrel moju zastávku. Víťazoslávne a s úsmevom na tvári som si začal prerážať cestu k dverám ako tank. Pod nohami som cítil neznáme predmety, no nevšímam som si ich. Dvere autobusu sa začali otvárať ako nejaké vráta stredovekého hradu.

Po desiatich minútach pobytu v autobuse som sa konečne nadýchol vzduchu. Ako svetový šprintér som trielil od autobusu ďaleko preč na ďalšie pekelné miesto zvané škola.

Richard Kyčerka, 9. roč.

Karikatúra Mr. Beana

Osoba, o ktorej budem rozprávať je veľmi známa a vtipná. Je to Mr. Bean.

Už na prvý pohľad je to smiešny pán. Je nižšieho vzrastu, v záhrade by ste si ho mohli pomýliť s trpaslíkom. Je štíhlejšej postavy a jeho hlava je taká veľká, že pripomína medicinbal. Uši má ako dva radary. Človek by si myslel, že počuje veľmi dobre, ale pritom je hluchý ako peň. Jeho účes sa podobá na vtáčie hniezdo, z ktorého pred časom vyleteli vtáky. Úsmev má taký veľký, že keby nemal uši, smial by sa okolo celej hlavy. Oči sú vypleštené ako dve golfové loptičky, ktorými pozorne sleduje všetko okolo seba. Nad nimi sa rozprestiera veľké čierne obočie, pripomínajúce pravotočivú zákrutu.

Aj keď som sa s ním osobne nestretla, myslím si o ňom, že je to veľmi milý a srdečný človek, ktorý sa podobá na mimozemšťana.

Michaela Polková, 9. roč.

Učíme sa využívať epanastrofu

Rieka je krásne zrkadlo,
zrkadlo veľkých snov,
sny sú ako vodopád plný pohľadov.
Pohľad sú oči do duše
a duša svet, ktorý sa kolíše.

J. Kaplík, 8. roč.

Jar je jedna krásna pieseň,
pieseň je počuť do diaľky znieť.
Znie až k oblakom,
z oblakov k nám spadne ako sen.
Sen je krásna báseň,
báseň počúvam každý deň.

Ján Mikuš, 8. roč

Píšeme bajky

Kocúry a múdra myš

Náš kocúr je veľký smoliar,
chytil myšku a zle ju schoval.
Prikradol sa druhý
a rozhodol sa, že ju chytí.
A tá myška omráčená
pozbierala sily, kým sa kocúry bili.
Zdrhla do svojej diery.

Poučenie:

Kde sa dvaja bijú, tretí vyhráva.

M. Siatko, 6. roč.

Rieka je krásne zrkadlo,
zrkadlo veľkých snov.
Sny sú ako vodopád pohľadov do duše,
duša je odraz človeka v zrkadle.

A. Mozolík, 8. roč.

Pes a černicový ker

Pes bol ustatý a hladný. Celý deň sa túlal po lese a zháňal si potravu. Teraz sa vracal domov a nemal najmenšiu chuť niečím sa zdržiavať.

Prišiel k živému plotu, čo stál na ceste k jeho brlohu. Bolo treba ísť popri ňom a nájsť dieru, cez ktorú sa dalo preliezť. Pes však bol priveľmi unavený a nechcelo sa mu dieru hľadať. Rozhodol sa, že sa dajako prepchá cez krovie. Skočil cez jarok k živému plotu. No pošmykol sa a zúfalo sa zakvačil labami o černicu, aby nespadol. Ker ho však škaredo poškriabal. „Lepšie by som bol urobil, keby som bol spadol, ako od teba čakal pomoc,“ zahundral trpkó. „Máš mať viac rozumu a nechytať sa černice,“ odvetil živý plot.

Poučenie: Nečakaj pomoc od toho, kto ti nechce pomôcť.

V. Babušik, 6. roč.

Vlk a bohatstvo

Jedného dňa, keď sa zjavila dúha, sa vlk rozhodol, že sa presvedčí, či je to pravda, že na konci dúhy sa nachádza kotlík plný zlata. Túžil po bohatstve, no keď ta prišiel, žiadne zlato nenašiel. Namiesto toho ho postihla kliatba. Pretože škriatkovia, ktorí sa o to starali, uvalili kliatbu na každého, kto sa pokúšal zlato nájsť. A tak musel do konca života robiť len dobré skutky.

Ponaučenie: Nesmieme túžiť po moci a bohatstve, pretože nás stihne zlý osud.

D. Kostánová, 6. roč.

Fyzikálna osemsmerovka

hodina	T	E	P	L	O	T	A	L	S	F	
teplota	Č	A	L	A	T	Ú	N	I	M	Y	teplomer
organizmy	A	N	I	D	O	H	Ť	T	O	Z	plyn
liter	S	I	N	N	E	E	U	E	S	I	teleso
celzia	č	T	A	U	N	I	T	R	E	K	stotina
látka	É	O	K	K	H	L	R	O	L	A	čas
ortuť	D	T	T	E	P	L	O	M	E	R	minúta
lieh	I	S	Á	S	P	L	Y	N	T	O	fyzika
	C	E	L	Z	I	A	N	Y	.	K	rok
	O	R	G	A	N	I	Z	M	Y	:)	sekunda

Hodiny, ktoré fungujú len keď svieti slnko, sa nazývajú

Daniela Sršníková, 7. ročník

Etická výchova

Čo robíte na etickej výchove?

Učíme sa, ako pomáhať ľuďom. A hráme sa, že pomáhame. Napríklad, že je niekto chorý a musíme mu pomôcť. Ešte sme sa naučili, že každý má právo na omyl. Každý sa môže pomýliť, dokonca aj učiteľ. A nemáme si klamať, a keď budeme klamať, mali by sme sa ospravedlniť. A posledná vec, nemali by sme sa vysmievať, keď je niekto chorý alebo postihnutý, ale mali by sme mu pomôcť.

vysvetľuje Miško Litvík, 4. ročník

Zima prišla

*Prišla zima, prišla ako nik
a bol tu ďalší deň.
Na etickej robíme toho veľa,
ale nie je to žiadna veda.
Zábavy je tu dosť,
máme z toho radosť.*

pridal Martin Šurík 3. ročník

Niečo o Európskej únii

Motto: *Jednota v rozmanitosti*
(*Latinsky: In varietate concordia*)
Hymna: Óda na radosť

Úradné jazyky	23 jazykov	Rada Európskej únie	
Európska rada - predseda	<i>Herman Van Rompuy</i>	- sídlo	<i>Brusel (Generálny sekretariát)</i>
Európska komisia - sídlo	<i>Brusel</i> (<i>Generálny sekretariát</i>)	- predsedajúca krajina	<i>Maďarsko</i>
- predseda	<i>José Barroso</i>	- predseda	<i>János Martonyi</i>
Časové pásmo	UTC +0 až +2, so zámorskými územiami -4 až +4	Európsky parlament	
Rozloha - celkom	7. miesto na svete 4 325 675 km ²	- sídlo	<i>Štrasburg</i> (<i>plenárne zasadnutia</i>) <i>Brusel</i> (<i>výbory</i>) <i>Luxembursko</i> (<i>Generálny sekretariát</i>)
		- predseda	<i>Jerzy Buzek</i>

Európska únia (EÚ) je medzinárodné spoločenstvo, ktoré od posledného rozšírenia v roku 2007 tvorí 27 členských štátov s celkovým počtom 496 miliónov obyvateľov (približne 8 % svetovej populácie).

EÚ bola vytvorená v roku 1992 na základe Zmluvy o Európskej únii, známejšej pod názvom Maastrichtská zmluva, ktorá nadväzovala na predchádzajúce európske aktivity, siahajúce do 50. rokov 20. storočia.

Medzi základné princípy Európskej únie patrí prenášanie právomocí národných štátov na medzinárodné európske inštitúcie. EÚ však nemá právomoc privlastniť si vyššiu právomoc, ako jej udedia jednotlivé štáty, nedá sa preto hovoriť o federácii. Jej spôsob rozhodovania je vo svetovom meradle unikátny, preto je Európska únia považovaná za štátne usporiadanie *sui generis*. Európska únia sama nemá právnu subjektivitu vzhľadom na citlivosť dvoch nových pilierov, túto majú Európske spoločenstvá, ktoré tvoria prvý pilier.

Hlavným cieľom Európskej únie je Európa s výrazným hospodárskym rastom, konkurencieschopnou ekonomikou a zlepšujúcou sa kvalitou životného prostredia. A predovšetkým nové ciele: spoločná zahraničná a bezpečnostná politika a spolupráca v oblasti justície a vnútra. Mnohé jej ciele už boli zrealizované - menová únia a zavedenie občianstva únie.

Zdroj: Wikipédia (fotky z Bruselu)

Vianočná besiedka

